

GEBRUIKERSGIDS BIJ DE EVALUATIEROOSTERS

Federale Interne Audit Oktober 2021

Inhoud

1.	Intro	oductie en doelstelling evaluatieroosters	3
2.	Inde	eling en opbouw evaluatieroosters	3
	2.1	Beheersdomeinen	3
	2.2	Maturiteitsniveaus	4
	2.3	COSO-raamwerken	5
3.	Prin	cipes en mogelijke pistes bij de evaluatie	6
	3.1	Hoe wordt de zelfevaluatie-tool in de praktijk gebruikt ?	7
	3.2	Wie vult de evaluatieroosters het best in ?	8
	3.3	Waar in de organisatie worden de evaluatieroosters het best ingevuld ?	9
4.	Opv	olging	9
5.	Bijla	ge: Lexicon	10

1. Introductie en doelstelling evaluatieroosters

Deze gebruikersgids voorziet in een bijkomende toelichting bij het opzet en het gebruik van de evaluatieroosters, opgesteld door de Federale Interne Audit (FIA). Deze roosters worden ter beschikking gesteld aan alle federale organisaties die onderworpen zijn aan het *KB betreffende de organisatiebeheersing binnen sommige diensten van de federale uitvoerende macht* (ter vervanging van het *KB van 17/08/2007 betreffende het intern controlesysteem*) nog te publiceren, het *KB van 04/05/2016 tot oprichting van de Federale Interneauditdienst*, alsook het *KB 17/08/2007 tot oprichting van het Auditcomité van de Federale Overheid (ACFO)*.

De evaluatieroosters zijn bedoeld als een intern werkinstrument dat de organisaties toelaat om hun maturiteit in diverse beheersdomeinen zelf te meten, met het oog op het evalueren van het niveau van hun organisatiebeheersing. Het gekozen methodologische raamwerk is compatibel met de COSO-principes zoals bepaald in het COSO Intosai model van 2004 en de COSO 2013 Internal Control Integrated Framework.

Op basis van het ingeschatte maturiteitsniveau per domein kan men bepalen welke acties ondernomen kunnen worden ter continue verbetering van de organisatiebeheersing, en in welke domeinen prioritair verbeteringsinitiatieven genomen dienen te worden. FIA reikt daarmee een coherent instrument aan om zelf de maturiteit te meten, op basis waarvan waardevolle informatie gegenereerd kan worden voor het management van de betrokken organisaties.

Daarnaast kunnen de evaluatieroosters ook een middel vormen voor de organisaties om op een gestructureerde manier te rapporteren over hun organisatiebeheersing aan het ACFO (cf. Artikel 7 van het KB betreffende de organisatiebeheersing binnen sommige diensten van de federale uitvoerende macht, en tot wijziging van de koninklijk besluiten van 4 mei 2016 tot oprichting van de Federale Interneauditdienst en van 17 augustus 2007 tot oprichting van het Auditcomité van de Federale Overheid). De wetgeving voorziet voortaan in een gestructureerde rapportering over welbepaalde beheersdomeinen, die corresponderen met de domeinen van de evaluatieroosters. Dit kadert binnen een vereenvoudiging van de rapportering over de werking van de organisatiebeheersing en de mogelijke verbeteringen ervan (art.7).

2. Indeling en opbouw evaluatieroosters

2.1 Beheersdomeinen

De evaluatieroosters zijn ingedeeld in 15 beheersdomeinen die door FIA als kerndomeinen worden beschouwd voor een adequate en performante organisatiebeheersing, in overeenstemming met de COSO-principes (COSO Intosai 2004 en COSO 2013):

- 1. Doelstellingenmanagement
- 2. Risicomanagement
- 3. Procesmanagement
- 4. Indicatoren
- 5. Belanghebbendenmanagement

- 6. Organisatiestructuur
- 7. Organisatiecultuur
- 8. Integriteit
- 9. Business Continuity Management
- 10. ICT
- 11. Projectbeheer
- 12. Communicatie & informatiebeheer
- 13. Facilitymanagement
- 14. Human Resources Management
- 15. Financieel management

Uiteraard staan deze beheersdomeinen in wisselwerking met elkaar en kunnen ze niet los van elkaar gezien worden. Bij het invullen van de evaluatieroosters dient dan ook verzekerd te worden dat de beheersdomeinen op een coherente, methodologische manier geëvalueerd worden. Hiertoe worden enkele tips gegeven in hoofdstuk 3.

2.2 Maturiteitsniveaus

Elk beheersdomein werd door FIA onderverdeeld in vijf maturiteitsniveaus, waarvoor de volgende algemene definities van toepassing zijn:

1. Basic	De organisatie voldoet aan de basis componenten binnen elk domein, zodat de wetgeving ter zake gerespecteerd wordt. Men past een minimum aan organisatiebeheersing toe per domein, maar vooral op individuele of ad-hoc basis. Er is nog geen gestructureerde, systematische aanpak van organisatiebeheersing. Er is een poging tot formalisering van sommige processen en procedures.	
2. Gestructureerd	De componenten binnen elk domein worden op gestructureerde wijze in kaart gebracht en ontwikkeld op basis van prioriteiten. De processen en procedures worden geformaliseerd.	
3. Gedefinieerd	De processen, beheersmaatregelen, componenten en activiteiten binnen dit domein zijn duidelijk gedefinieerd, gestandaardiseerd, gedocumenteerd en vastgelegd. Ze worden gecommuniceerd en toegepast doorheen de volledige organisatie.	
4. Beheerst	De organisatie beheerst de processen, beheersmaatregelen, componenten en activiteiten per domein in voldoende mate. Deze worden proactief opgevolgd en gemonitord via indicatoren. Er wordt over gerapporteerd. De organisatie kent een adequate en doeltreffende organisatiebeheersing.	
5. Geoptimaliseerd	De processen, beheersmaatregelen, componenten en activiteiten per domein worden geëvalueerd (via structurele analyses, indicatoren) en zo nodig bijgestuurd ter optimalisatie.	

Per beheersdomein worden de vijf maturiteitsniveaus ook in detail omschreven, waarbij gepeild wordt naar een aantal criteria die als voorwaarden gelden om zich een bepaalde maturiteit te kunnen aanmeten. Deze toegepaste definities zijn terug te vinden in elk evaluatierooster. Elk criterium werd

weloverwogen toegewezen aan een bepaald maturiteitsniveau. Er zit dus een logica in de opbouw en onderlinge samenhang van alle evaluatieroosters.

2.3 COSO-raamwerken

Om de onderlinge verbondenheid tussen de beheersdomeinen en een performante organisatiebeheersing duidelijk te maken, werden alle criteria ook expliciet gekoppeld aan de COSO-raamwerken (COSO Intosai 2004 en COSO 2013; cf. Art. 3, §2 en 3 van het KB betreffende de organisatiebeheersing binnen sommige diensten van de federale uitvoerende macht). Per criterium wordt de link gemaakt met de betreffende objectieven en de componenten waaruit een intern controlesysteem is opgebouwd volgens de COSO-kubus. Daarbij wordt in de evaluatieroosters de volgende legende gebruikt, geheel in overeenstemming met de betekenis die hieraan wordt toegekend in de betreffende literatuur:

Objectieven	Patrimony (P) Compliance (C) Operationality (O)	
	Accountability (A)	
Componenten	Environment (E)	
	Risk (R)	
	Control activities (CA)	
	Information & communication (I)	
	Monitoring (M)	

Per evaluatierooster wordt tot slot ook verwezen naar de relevante COSO principes (in totaal 17), dewelke primair of secundair van aard zijn afhankelijk van het beheersdomein. Op die manier sluiten de evaluatieroosters volledig aan bij de COSO-raamwerken.

3. Principes en mogelijke pistes bij de evaluatie

Het staat elke organisatie vrij om de evaluatieroosters in te vullen op de manier die het beste aansluit bij haar context. De methode om de organisatiematuriteit voor de 15 beheersdomeinen te meten, kan enigszins variëren naargelang de grootte van de organisatie, de organisatiestructuur en -complexiteit, de aard en hoeveelheid van de aanwezige processen, enz. Er dienen echter enkele belangrijke algemene **basisprincipes** gerespecteerd te worden:

De evaluatie dient te gebeuren op niveau van de organisatie in zijn geheel.
Uiteraard dient men daartoe een zicht te krijgen op de maturiteitsniveaus van de
verschillende deelentiteiten binnen de organisatie (algemene directies,
stafdiensten, afdelingen, enz.). De resultaten van de deelentiteiten dienen
vervolgens gecompileerd te worden zodat een beeld kan gegeven worden van de
maturiteit voor de volledige organisatie.

- 2. Het is belangrijk dat deze syntheseoefening niet te sterk gemathematiseerd wordt. Bij het bepalen van het maturiteitsniveau voor de volledige organisatie wordt geen som of gemiddelde genomen van de verschillende deelentiteiten binnen de organisatie. Het maturiteitsniveau voor een beheersdomein wordt namelijk bepaald door de zwakste schakel: de deelentiteit met de laagste maturiteit in een bepaald domein. Hierna volgt een voorbeeld betreffende het beheersdomein procesbeheer om dit te illustreren: Directie-Generaal A heeft 60% van zijn processen in kaart gebracht (antwoord 'gedeeltelijk'), maar voor Directie Generaal B is dit slechts voor 30% het geval (antwoord 'in beperkte mate'). Het antwoord voor de volledige organisatie wordt dan bepaald door de laagste score, namelijk 'in beperkte mate'. Het eindresultaat voor de volledige organisatie reflecteert dus de zwakte schakel. Het eindresultaat dient bovendien voldoende genuanceerd en onderbouwd te worden om een globale inschatting voor de organisatie te motiveren.
- 3. De **methode** waarmee men de **synthese van de resultaten voor de deelentiteiten** uitgevoerd heeft, dient duidelijk beschreven en gemotiveerd te worden. Op die manier blijft de continuïteit op vlak van methodologie behouden binnen de organisatie in het geval andere of nieuwe medewerkers bij de evaluatie betrokken worden, en kunnen de resultaten vergeleken worden doorheen de tijd. De gebruikte methode zal ook bekeken worden door FIA bij de analyse van het art.7 en bij de voorbereiding van een audit over het desbetreffende beheersdomein.

3.1 Hoe wordt de zelfevaluatie-tool in de praktijk gebruikt?

Het gebruik van de evaluatieroosters **op niveau van de organisatie in zijn geheel** gebeurt in essentie op de volgende manier:

Stap 1:

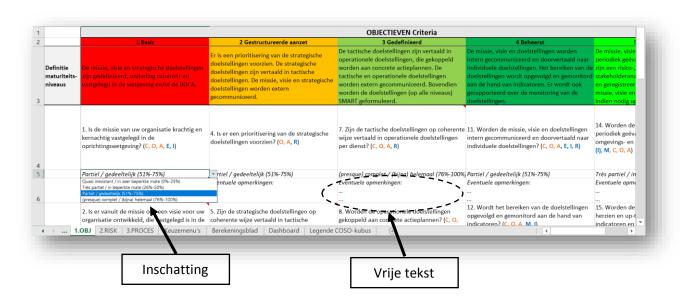
De organisatie maakt een inschatting in welke mate ze voldoet aan *elke* stelling van *elk* beheersdomein. Er zijn **vier mogelijke inschattingen** mogelijk :

- 1. Quasi inexistant / bijna onbestaand / 0%-25%
- 2. Très partiel / in beperkte mate / 26%-50%
- 3. Partiel / gedeeltelijk / 51%-75%
- 4. (Presque) complet / (Bijna) volledig / 76%-100%

Maak de inschatting steeds op basis van de bestaande, huidige situatie. Er mag geen rekening gehouden worden met veranderingen die op til zijn, ook al zal dat op korte termijn zijn. Er dient verzekerd te worden dat alle vragen waarheidsgetrouw worden beantwoord om eventuele discordanties te vermijden.

Bij elke vraag is het belangrijk dat de nodige **motivering** en uitleg voorzien wordt waarom een bepaalde inschatting werd gemaakt. Daartoe is een vrij tekstveld voorzien. Op deze manier kunnen ook extra nuances aangebracht worden.

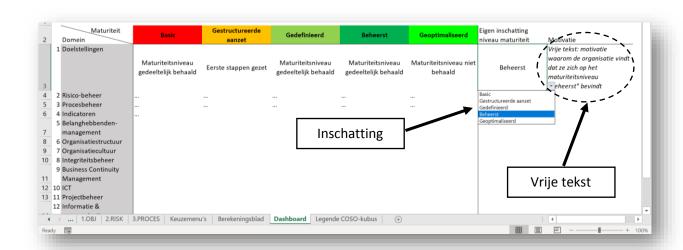

Het is niet noodzakelijk om documenten ter motivering als bijlage te voorzien bij de evaluatieroosters, maar deze documenten dienen wel beschikbaar te zijn op vraag van het ACFO en de FIA in het kader van de evaluatie van art. 7 of ter voorbereiding van een audit. Een voorbeeld hiervan is de aanwezigheid van een (al dan niet volledige) procescartografie bij het evaluatierooster over procesbeheer.

Eenmaal het evaluatierooster voor alle domeinen is ingevuld, wordt in een **dashboard** een automatisch overzicht gegenereerd van de zelfevaluatie. Het is daarop aan de organisatie om zelf, op basis van dit overzicht, een inschatting te maken van haar **maturiteit in een bepaald domein**. Deze inschatting moet gemotiveerd worden in een daartoe voorzien veld. Zoals reeds aangehaald wordt het maturiteitsniveau bepaald door de **zwakste schakel**: in onderstaand voorbeeld is niveau 'basic' slechts gedeeltelijk behaald, waardoor dit ook het eindresultaat is.

Indien de opbouw van de maturiteitsniveaus onlogisch overkomt (bijvoorbeeld: het niveau 'gestructureerde aanzet' is slechts gedeeltelijk behaald, maar het niveau 'beheerst' heeft men wel volledig behaald), dient het evaluatierooster herbekeken te worden. De oefening dient desgevallend herdaan te worden en de inschaling opnieuw uitgevoerd te worden. De logische opbouw van de verschillende maturiteitsniveaus doorheen een rooster zou deze discordantie moeten vermijden. Er dient verzekerd te worden dat alle vragen waarheidsgetrouw zijn beantwoord.

3.2 Wie vult de evaluatieroosters het best in?

Wie de evaluatieroosters ook invult, één persoon – de **coördinator** – overziet best de volledige oefening en is steeds nauw betrokken bij de verschillende stappen. Dat geeft betere garanties op tijdigheid en coherentie. De **risk officer / coördinator organisatiebeheersing** bekleedt een sleutelpositie in de nieuwe wetgeving m.b.t. organisatiebeheersing en is hiertoe de meest aangewezen persoon. Hij/zij dient steeds

betrokken te worden bij de evaluatie op de verschillende niveaus binnen de organisatie.

Ook alle andere medewerkers die deel uitmaken van de **2**^{de} **defensielijn** binnen de organisatie, dienen hun rol op te nemen met betrekking tot de betreffende domeinen. Zij kunnen eveneens een belangrijke rol spelen bij de discussies op niveau van het directiecomité. Volgende **2**^{de} lijnsfuncties kunnen bijvoorbeeld betrokken worden: de integriteitscoördinator voor wat betreft integriteit; de project portfolio manager of verantwoordelijke voor het Project Management Office voor wat betreft projectbeheer; enz.

3.3 Waar in de organisatie worden de evaluatieroosters het best ingevuld?

Ook dit zal sterk afhangen van de grootte en het organigram van de organisatie :

- In het geval van een kleine, weinig complexe organisatie kan de oefening centraal gemaakt worden voor de gehele organisatie. Dit kan dan bijvoorbeeld gebeuren binnen het directiecomité onder begeleiding van de coördinator.
- In het geval van een grotere, meer complexe organisatie is het aangeraden dat de oefening in eerste instantie gemaakt wordt per deelentiteit (Algemene Directie / Directoraat-generaal / ...). Daarbij is het belangrijk dat de coördinator bij elke individuele oefening betrokken is. De eindevaluatie voor de volledige organisatie, op basis van de verschillende evaluaties per deelentiteit, kan besproken worden binnen het directiecomité. Indien de evaluatieroosters op verschillende plaatsen worden opgemaakt, dienen deze verschillende resultaten uiteindelijk toch gesynthetiseerd te worden in één evaluatierooster voor de gehele organisatie.

4. Opvolging

De evaluatieroosters en bijhorende maturiteitsniveaus dienen op de eerste plaats opgevolgd te worden **intern** binnen de organisatie zelf, waarbij belangrijke informatie kan uitgewisseld worden met het management. Op basis van de maturiteitsoefening per deelentiteit en voor de volledige organisatie, kan bepaald worden voor welke diensten prioritair een actieplan dient opgesteld te worden om de maturiteit op vlak van organisatiebeheersing te verhogen.

Aangezien de organisatie de evaluatieroosters zal kunnen aanwenden bij de rapportering over de organisatiebeheersing (artikel 7), zullen deze ook jaarlijks opgevolgd en geëvalueerd worden door het **ACFO en FIA**. Daarnaast kan FIA de resultaten van de zelfevaluatie ook aanwenden als informatiebron bij de voorbereiding van audits.

5. Bijlage: Lexicon

Lexicon waarin meer duiding wordt gegeven bij bepaalde vragen en de belangrijkste terminologie per evaluatierooster wordt omschreven.

Evaluatie-	Vraag	Term	Definitie term / toelichting bij de vraag
rooster	Nr.		
1. OBJECTIEVEN	2	BOCA	BOCA staat voor
			Bestuursovereenkomst - Contrat
			d'Administration. Indien uw organisatie
			geen BOCA opstelt, worden de andere
			aanwezige strategische
			bestuursdocumenten of gealigneerde
			managementplannen bedoeld.
	3	strategische doelstellingen	Strategische doelstellingen worden
			door de volledige organisatie (vb. FOD)
			nagestreefd op de lange termijn.
	5	operationele doelstellingen	Operationele doelstellingen worden
			door een organisatie nagestreefd op de
			korte termijn. Ze verduidelijken hoe
			elke dienst (bv. de boekhouddienst
			binnen de stafdienst B&B van een FOD)
			bijdraagt aan het behalen van de
			strategische doelstellingen.
	5	op coherente wijze	Met 'op coherente wijze' wordt
			bedoeld dat elke operationele
			doelstelling aan een strategische
			doelstelling kan gekoppeld worden,
			zonder dat deze conflicteren.
	9	doelstellingen	Het gaat zowel over de strategische als
			operationele doelstellingen.
	13	stakeholderanalyse	Een stakeholderanalyse is nuttig opdat
			rekening gehouden wordt met de
			verwachtingen van interne en externe
			belanghebbenden.
	14	/	Het gaat om een voorspellend
			verbeteringsproces op de lange
			termijn, aan de hand van monitoring.
			Dit kan uitmonden in bv. het bijwerken
			van de missie, visie en doelstellingen in
			de nieuwe BOCA.
	14	geregistreerde tendenzen	Externe tendenzen kunnen sociaal,
			maatschappelijk, economisch, van
			aard zijn. Geregistreerd wil zeggen dat
			deze tendenzen nauwgezet worden
			opgevolgd, overwogen, geïntegreerd,
			geanalyseerd en geëvalueerd voor wat
			betreft de impact op de organisatie.

2 DICK	1	ui.aa	On annually mission to the state of the state of the
2. RISK MANAGEMENT	2	risque	On appelle risque le produit d'un aléa (événement susceptible de porter atteinte aux personnes, aux biens et/ou à l'environnement) et d'un enjeu (personnes, biens ou environnement) susceptible de subir des dommages et des préjudices.
	8	systématiquement	de façon rigoureuse et méthodique, sans exception.
	10	objectifs stratégiques	Strategische doelstellingen worden door de volledige organisatie (vb. FOD) nagestreefd op de lange termijn.
	10	objectifs opérationnels	Operationele doelstellingen worden door een organisatie nagestreefd op de korte termijn. Ze verduidelijken hoe elke dienst (bv. de boekhouddienst binnen de stafdienst B&B van een FOD) bijdraagt aan het behalen van de strategische doelstellingen.
	17	traitement des risques	Il existe 4 stratégies de traitement d'un risque: traiter/gérer, transférer, tolérer/accepter, terminer/supprimer (les "4T"). En principe, les plans d'actions doivent couvrir les risques qui ont été estimés inacceptables (ne relevant pas de la catégorie "tolérer") par le management (cf. niveau d'acceptation des risques/appétit pour le risque).
	17	appétit pour le risque	L'appétit pour le risque est le niveau de risque maximum qu'une organisation est prête à assumer/prendre par risque sur le même processus ou activité, en vue d'atteindre ses objectifs stratégiques. Ce niveau de risque sert alors de base pour tous les processus de gestion des risques et définit des limites qui seront répercutées dans l'ensemble des opérations quotidiennes.
	23	veille stratégique	La veille stratégique est une aide à la prise de décision stratégique grâce à une analyse des évolutions tendancielles et de leur environnement.
3. PROCESBEHEER		Kernproces / core process	Een kernproces omvat de kernopdrachten van de organisatie, de "métier" van de organisatie, de

	1	T	, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
			processen waarom de organisatie
			bestaat.
		Sleutelproces	Een sleutelproces is een proces dat van
			cruciaal belang is voor het functioneren
			van de organisatie. Een sleutelproces
			kan zowel ondersteunend zijn
			(rekrutering bijvoorbeeld), maar ook
			een kernproces of een
			managementproces zijn.
4. INDICATOREN		Indicator, key performance	Deze termen zijn inwisselbaar in het
		indicator, kerngetal	kader van deze oefening.
5. BELANG-	1	belanghebbendenanalyse	Een belanghebbendenanalyse brengt
HEBBENDEN-			de belangrijkste belanghebbenden of
MANAGEMENT			stakeholders van een organisatie in
			kaart, alsook het belang en de impact
			van de belanghebbenden voor de
			organisatie.
	1	op strategisch niveau	Dit evaluatierooster betreft enkel het
			belanghebbendenmanagement op
			globaal, strategisch niveau binnen de
			organisatie. Het heeft geen betrekking
			op de belanghebbenden op
			operationeel niveau.
	3 + 4	/	De organisatie bepaalt vooraf in welke
			mate ze de externe belanghebbenden
			kan betrekken bij haar
			(kern)activiteiten. Dit is een eerste
			aanzet tot een
			belanghebbendenstrategie.
	5	op gestructureerde wijze	Met 'op gestructureerde wijze' wordt
		,	bedoeld dat er een methode wordt
			gekozen om de behoeften en
			verwachtingen in kaart te brengen,
			zoals: een schriftelijke bevraging,
			focusgroep, open vergadering,
			overlegplatform
	8	/	De communicatiestrategie richting de
		,	externe belanghebbenden is zowel
			gedocumenteerd als in de praktijk
			omgezet.
	11 + 12	/	De organisatie ontwikkelt een zicht op
	11 ' 12	'	de reden en in welke mate ze de
			belanghebbenden <i>moet</i> betrekken bij
			haar (kern)activiteiten. Er wordt dus op
			strategisch niveau nagedacht over
			belanghebbendenmanagement.

	44 :-	Ι,	1,1, 1, 1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1,1
	11+ 12	/	Hoewel vragen 11 en 12 op elkaar
			gelijken, is er toch een duidelijk
			onderscheid:
			* Vraag 11 peilt naar het feit of uw
			organisatie vooraf bepaalt hoe men de
			dialoog met de externe
			belanghebbenden kan aanwenden als
			input voor het <u>definiëren</u> van de
			organisatiedoelstellingen.
			* Vraag 12 peilt naar het feit of uw
			organisatie, in een latere fase,
			evalueert of de dialoog met externe
			belanghebbenden bijdraagt aan het
			<u>bereiken</u> van de
			organisatiedoelstellingen.
	13	bevoorrechte	Met de 'bevoorrechte
	13		belanghebbenden' worden die
		belanghebbenden	_
			organisaties bedoeld (op regionaal,
			federaal, Europees, internationaal
			niveau) waarmee u in grote mate
			dezelfde belanghebbenden
			gemeenschappelijk hebt.
	16	/	De verwachtingen en behoeften van de
			belanghebbenden dienen op
			regelmatige basis geïntegreerd te
			worden in het
			doelstellingenmanagement.
	18	/	De identificatie, het belang en de
			impact van belanghebbenden wordt op
			regelmatige basis herbekeken. Ook de
			veranderende behoeften en
			verwachtingen van de
			belanghebbenden worden gemonitord,
			en indien nodig bijgestuurd.
	19	/	Er worden lessen getrokken uit het
			belanghebbendenmanagement voor de
			toekomst.
6. ORGANISATIE-	1	deelentiteiten	Met deelentiteiten worden de te
STRUCTUUR	_		onderscheiden organisatie-eenheden
			bedoeld waarin de organisatiestructuur
			is onderverdeeld, bijvoorbeeld:
			operationele directies, stafdiensten,
			enz.
	1	1	
	1	′	De verantwoordelijkheden van elke
			entiteit binnen de organisatie zijn
			duidelijk gedefinieerd in een
			organogram.

3	wettelijk	De basisorganisatiestructuur (of elementen hiervan, bijvoorbeeld de bestuursorganen) zoals reglementair bepaald is in het oprichtingsbesluit van de organisatie of in andere wetgevende documenten. Het respecteren van de wetgeving is een vereiste. Het toont aan dat de organisatiestructuur niet willekeurig of in functie van bepaalde belangen tot stand gekomen is, en dat alle wettelijke missies worden afgedekt. Het organogram moet dus zowel
		beschikbaar als raadpleegbaar zijn (de facto: makkelijk terug te vinden) voor interne en externe belanghebbenden, zodat de organisatiestructuur voor iedereen duidelijk en transparant is.
7	functiescheiding	Geen enkele functie of persoon draagt de volle verantwoordelijkheid en controle over een volledig proces en/of middelen.
8		Gezagslijnen zijn zo opgesteld dat ze van het hoogste naar laagste niveau duidelijk zijn en dat duidelijk is aan wie men kan delegeren en aan wie men verantwoording is verschuldigd. Bevoegdheden en taken zijn dus gedelegeerd in relatie tot de toegewezen verantwoordelijkheden, wat schriftelijk wordt vastgelegd. Hierbij wordt het principe gewaarborgd dat geen enkele functie of persoon de volle verantwoordelijkheid en controle draagt over een volledig proces en/of middelen (functiescheiding).
8+12	/	Vraag 8 vereist dat delegaties duidelijk gedefinieerd en vastgelegd zijn (geformaliseerd, beschreven in een document). Dit impliceert dat voor vraag 12 hetzelfde geldt. Dit is een voorwaarde om te kunnen evolueren van maturiteitsniveau 3 naar niveau 4.
9	coördinatiemechanismen	Mogelijke coördinatiemechanismen zijn: overleg, direct toezicht, standaardisatie van input, output en/of processen. Zo kan de realisatie van de doelstellingen worden opgevolgd en is tijdige bijsturing mogelijk.

		Ι,	Ι
	15	/	De organisatiestructuur kan
			geëvalueerd worden op basis van
			volgende criteria: wijziging van
			sleutelposities (namen, functies,
			taken), risico's (via een risicoanalyse),
			interne en/of externe wijzigingen (via
			een omgevings- en
			stakeholderanalyse) Op die manier
			is de organisatiestructuur gericht op
			het beheersen van risico's.
T 000111151			
7. ORGANISATIE-	1	Deontologisch kader voor	Dit deontologisch kader bundelt en
CULTUUR		de ambtenaren van het	licht de gemeenschappelijke waarden
		federaal administratief	en de gedragsregels toe die gelden
		ambt	voor de ambtenaren van het federaal
			administratief openbaar ambt, zoals
			omschreven in artikel 1 van de wet van
			22 juli 1993 houdende bepaalde
			maatregelen inzake ambtenarenzaken,
			gelet op de wetten en reglementering
			die ter zake van toepassing zijn.
		,	
	3	/	De leidinggevenden vervullen m.a.w.
			een voorbeeldfunctie in de organisatie
			(Tone at the Top). Ze geven het goede
			voorbeeld in het respecteren van de
			organisatiewaarden.
	5	bestuursorganen	Bestuursorganen zoals het
			Directiecomité of andere raden die van
			toepassing zijn.
	6	/	Deze gedragsregels en principes zijn
		,	concreet en direct bruikbaar om gedrag
			te kunnen bijsturen, in
			overeenstemming met de waarden.
	7		
	/	/	Concretiseringen van de waarden en
			normen zijn bv. formele gedragsregels,
			die vastgelegd zijn in een
			deontologische code. Relevante
			actoren kunnen zowel
			belanghebbenden, leveranciers,
			externe partners als de burger in het
			algemeen zijn.
	10	monitoring	Monitoring van het respecteren van de
			waarden, normen en concretiseringen
			hiervan kan één van de activiteiten zijn
			van een integriteitscoördinator of
			<u> </u>
			compliance verantwoordelijke (2de
			lijnsfuncties). Dit kan gebeuren door
			middel van enquêtes, intern
			onderzoek, het bijhouden van
			statistieken of andere analyses

	1	T	
	12	veranderingsmanagement	Het geïntegreerd management van
			veranderingen (communicatie, cultuur,
			) binnen een organisatie, om een
			beoogde transformatie op een
			succesvolle manier uit te voeren.
8. INTEGRITEIT		Integriteitsschending	Een integriteitsschending kan een
			strafrechtelijke inbreuk zijn. Denk
			bijvoorbeeld aan corruptie of aan
			verduistering van overheidsgeld. Maar
			een integriteitsbreuk kan ook een
			inbreuk zijn op een morele norm, zoals
			het verspillen van middelen van een
			overheidsorganisatie of het niet
			respecteren van de arbeidstijd.
9. BUSINESS	/	BCM	Cette grille « Business Continuity
CONTINUITY			Management » porte sur la continuité
MANAGEMENT			des activités de l'organisation en
			général (management, core business et
			support). En ce qui concerne plus
			spécifiquement les aspects IT, il y a
			également une question prévue sur le
			BCP (Business Continuity Plan) dans la
			grille "IT".
	4	fonctions critiques	Une fonction est dite critique lorsqu'il
			est difficile de trouver des candidats
			appropriés, notamment en matière de
			compétences spécifiques, de
			connaissance des langues ou
	_		d'expérience.
	8	analyse d'impact (Business	Business Impact Analyse. Dit wordt
		Impact Analyse)	gebruikt om binnen een organisatie de
			kritieke processen van de niet kritieke
			processen te scheiden.
	13	Global Business Continuity	Plan complet contenant des mesures
		Plan	d'urgence pour assurer la continuité
			des processus opérationnels, des actifs,
			des ressources humaines - tous les
			aspects de l'organisation qui pourraient
			être affectés en situation de crise.
	8	de manière centralisée	La structure est centralisée quand tous
			les pouvoirs de décision se situent à un
			seul point dans l'organisation – à la
			limite dans les mains d'un seul individu
			; la structure est considérée
			décentralisée lorsque le pouvoir de
			décision est dispersé entre différentes
			personnes dans l'organisation, par
			exemple : entre différents services,
			différentes directions, etc.

40.45=	_	T.a	
10. ICT		ICT Architectuur	ICT-architectuur is een manier om structuur aan te brengen en inzicht te krijgen in de informatievoorziening en ICT binnen een organisatie alsook een manier om de ICT binnen de organisatie te besturen. Ze beschrijft de diverse ICT-componenten en licht toe wat deze componenten juist doen en hoe ze met elkaar in verband staan om zo de processen en ICT beter op elkaar af te stemmen.
	14	BIA	Business Impact Analyse. Dit wordt gebruikt om binnen een organisatie de kritieke processen van de niet kritieke processen te scheiden.
	15	/	Voorbeeld: Strategische doelstelling: efficiënte, kwalitatieve ICT- ondersteuning voor een digitale overheid. Operationele doelstelling: het beveiligen van digitale informatie.
	17	Business Cases	Business Case: een haalbaarheidsstudie waarin kosten en baten worden afgewogen. Aan de hand van de Business Case wordt besloten of men start of verder gaat met het project. Hierin worden o.a. ook de nodige ICT-resources opgenomen zodat men een algemeen overzicht bekomt hoe ICT-resources voor de organisatie ingezet worden.
	20	ВСР	Business Continuity Plan is een document dat alle mogelijke problemen of incidenten omschrijft die de organisatie kunnen treffen en daarnaast een plan bevat om die te overleven. Het kan gaan over natuurrampen als een aardbeving, orkaan, tsunami, brand of overstroming, vakbondsacties, maar evengoed over dataverlies, downtime, cyberaanvallen, onverwachte gebruikerspieken, enz. Die problemen of incidenten beïnvloeden in meer of mindere mate de organisatie.
	20	DRP	Disaster Recovery Plan gaat over het opnieuw up-and-running krijgen van de systemen na een incident.

	24		Manufacility de to distribute
	21	/	Voorbeeld: de individuele
			doelstellingen opnemen in het
			planningsgesprek
11. PROJECT	2	critères de succès	Les critères de succès d'un projet sont
MANAGEMENT			les normes par lesquelles le projet sera
			jugé à la fin pour décider de sa réussite
			ou non.
	3	arbitrage	Processus d'évaluation visant à
			trancher entre deux ou plusieurs
			possibilités.
	11	portefeuille de projets	Un portefeuille de projets est un outil
			de gouvernance. Il permet de
			consolider, homogénéiser et
			synthétiser les informations des
			différents projets, afin de faciliter la
			prise de décision.
	17	méthodologie de gestion de	Démarche permettant notamment de
		projet	vérifier la faisabilité des projets, de
			trouver de nouvelles idées et
			d'identifier les éléments d'opportunité
			ou de difficulté.
	21	indicateurs	Les termes « indicateur », « indicateur
			de performance clé » et « chiffre-clé »
			sont interchangeables dans le contexte
			de cet exercice.
12. INFORMATIE			
&			
COMMUNICATIE			
INTERNE	3	intern communicatieplan	Plan waarin vastgelegd wordt hoe
COMMUNICATIE			interne communicatie in
			overeenstemming met de bijhorende
			visie wordt vormgegeven en
			uitgevoerd, toegepast op de concrete
			context van de organisatie
			(doelstellingen, producten en diensten,
			organisatiestructuur, enz.).
	4	communicatielijnen	De manier waarop communicatie
			verloopt binnen de organisatie:
			horizontaal, verticaal (top-down en
			bottom-up) en/of transversaal.
	5	/	De na te streven prestaties, effecten en
			de te behalen efficiëntiecriteria zijn
			vastgelegd in het interne
			communicatieplan.
	5	KSF	KSF staat voor kritische succesfactoren,
		-	waarmee de belangrijkste factoren
			bedoeld worden die een impact
			hebben op het bereiken van de
			organisatiedoelstellingen.
		<u> </u>	organisatieudeisteilingen.

	1 -		Wassiles and the state
	7	communicatiekanalen	Kanalen waarlangs informatie intern
			gecommuniceerd wordt binnen de
			organisatie. Voorbeelden:
			vergaderingen zoals van directiecomité,
			toegankelijke verslagen, newsletter,
			stafvergaderingen, enz.
	8	/	Het management heeft
			beheersinformatie (bottom-up
			rapportering) nodig om de werking van
			de organisatie op te volgen en te
			sturen. De (top-down) informatie van
			het management over het waarom van
			bepaalde beslissingen en over de
			bijdrage van ieders werk tot de
			realisatie van de
			organisatiedoelstellingen, is ook een
			vorm van beheersinformatie. Door het
			verstrekken van voldoende
			achtergrondinformatie, vergroot de
			organisatie de kans dat alle
			personeelsleden in dezelfde richting
			denken en handelen. Horizontale
			informatie-uitwisseling doorheen de
			organisatie is daarbij evenzeer van
			belang.
EXTERNE	1	/	De manier waarop de externe
COMMUNICATIE			communicatie invulling geeft aan
			externe verantwoording en
			openbaarheid van bestuur vormt een
			element van deze visie.
	3	extern communicatieplan	Plan waarin vastgelegd wordt hoe
			externe communicatie in
			overeenstemming met de bijhorende
			visie wordt vormgegeven en
			uitgevoerd, toegepast op de concrete
			context van de organisatie
			(doelstellingen, producten en diensten,
			stakeholders/klanten, enz.).
	7	/	Binnen de organisatie bestaat er een
	1	1	
			strategie over welke boodschap met
			strategie over welke boodschap met welke kanalen naar welke doelgroepen
			welke kanalen naar welke doelgroepen
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het maximaliseren van het effect. Zo wordt
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het maximaliseren van het effect. Zo wordt doelbewust omgegaan met
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het maximaliseren van het effect. Zo wordt doelbewust omgegaan met informatiekanalen zoals overlegfora en
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het maximaliseren van het effect. Zo wordt doelbewust omgegaan met informatiekanalen zoals overlegfora en vergadermomenten, sociale media,
			welke kanalen naar welke doelgroepen moet worden verspreid. De keuze van de kanalen gebeurt in functie van het maximaliseren van het effect. Zo wordt doelbewust omgegaan met informatiekanalen zoals overlegfora en

	7	CRM	rapporten, mediacampagnes, persoonlijke communicatie, persvoorstellingen, Een organisatie gaat daarbij dus best doordacht te werk om het gewenste effect te bereiken. Volgens het Customer Relation Management analyseert men de klanten (of stakeholders) en hun behoeften / verwachtingen, en past men de communicatiekanalen en - middelen hieraan aan.
	9	/	Indien de organisatie zichzelf op een bepaalde wijze wil profileren, moeten de eigen personeelsleden hiervan op de hoogte zijn.
INFORMATIE- BEHEER	1	informatiebeheer	De manier waarop informatie binnen de organisatie beheerd wordt, zoals de verwerking, opslag, de ontsluiting, archivering, vernietiging van informatie.
	3	veiligheidsvoorschriften	Hiermee wordt verwezen naar informatieveiligheid in het algemeen. Informatieveiligheid betreft de bescherming van alle soorten data die een organisatie te verwerken krijgt. Een doelgerichte informatiebeveiliging vereist een samenhangend geheel van technische en organisatorische maatregelen. Hierop kan toegezien worden door een informatieveiligheidsadviseur, hetgeen een 2de lijnsfunctie is.
	3	GDPR	General Data Protection Regulation. Verordening (EU) 2016/679 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming). Hierop wordt toegezien door een DPO (Data Protection Officer), hetgeen een 2de lijnsfunctie is.
	4	informatiebeheersplan	Plan waarin vastgelegd wordt hoe informatie beheerd wordt (verwerking, opslag, ontsluiting, archivering, vernietiging, enz.)

	1_	Ι,	
	5	/	Het is duidelijk bepaald welke
			informatie nodig is voor welke taak of
			opdracht, en voor wie of welke
			doelgroep.
	6	informatiestructuur	Structuur die ervoor zorgt dat
			informatie makkelijk terugvindbaar en
			bruikbaar is, zodat de organisatie
			efficiënt en veilig met informatie kan
			omgaan.
	11	/	Informatie dient betrouwbaar te zijn
			(bijvoorbeeld via versiebeheer,
			archiveren van informatie,).
			Informatie dient ook tijdig beschikbaar
			te zijn. Dit geldt zowel voor het
			terugvinden en opvragen van
			informatie door medewerkers als door
			gebruikers. Zo kan in het
			informatiebeheersplan bepaald worden
			wie welke informatie beschikbaar moet
			stellen en hoe; wie toegang heeft tot
			welke informatie (bestemmelingen,
			lees- en schrijfrechten), enz.
	14	/	De rapportering draagt bij tot het
	14	/	bijsturen en realiseren van de
			doelstellingen.
13. FACILITY-		FMIS	
MANAGEMENT		FIVIIS	Facility Management Information
IVIAIVAGEIVIEIVI	3	,	System Milieu en duurzaamheid dienen te
	3	/	
			worden opgenomen in de
			doelstellingen voor
		C. A	facilitymanagement.
	6	SLA	Service-level agreement
	14	prestatiemeetsystemen	Mogelijke prestatiemeetsystemen zijn
			leveranciersbeoordelingen,
			klantenenquêtes, een
			klachtenmanagementsysteem.
14. HR	6	référentiel métiers	Un référentiel métiers est un répertoire
			de métiers ou de fonctions à l'intérieur
			d'une organisation, auxquelles sont
			associées des compétences, savoirs,
			associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des
			associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure.
	11	climat social	associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure. Mesure du degré de satisfaction qui
	11	climat social	associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure.
	11	climat social	associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure. Mesure du degré de satisfaction qui
	11 16	climat social fonctions critiques	associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure. Mesure du degré de satisfaction qui règne dans l'organisation, l'ambiance,
			associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure. Mesure du degré de satisfaction qui règne dans l'organisation, l'ambiance, l'atmosphère.
			associées des compétences, savoirs, savoir-faire et savoir-être, avec des instruments de mesure. Mesure du degré de satisfaction qui règne dans l'organisation, l'ambiance, l'atmosphère. Une fonction est dite critique lorsqu'il

	1			
				connaissance des langues ou
				d'expérience.
	26	cartographie	des	Analyse visant à déterminer, en
		connaissances	et	alignement avec la stratégie de
		compétences		l'organisation, quelles sont les
				connaissances et compétences qui
				doivent être pérennisées, développées,
				abandonnées, etc. La cartographie est
				un outil d'aide à la décision.
15. FINANCIEEL		KPI/indicateurs		Les termes indicateur, indicateur de
MANAGEMENT				performance clé et chiffre-clé sont
				interchangeables dans le contexte de
				cet exercice
		comptes GL		Un grand livre (GL, General Ledger)
				consiste en une série de comptes
				numérotés utilisés pour le suivi des
				transactions et la préparation des états
				financiers.
		sous-systèmes		Les quatre sous-systèmes d'une
				organisation: production, commercial,
				administratif & financier, personnel.
				Chaque sous-système entretient des
				relations suivies par les autres sous-
				systèmes. Ainsi, le sous-système
				commercial vend ce que le sous-
				système production a fabriqué grâce
				aux capitaux fournies par le sous-
				système financier et aux services
				rendus par le sous-système du
				personnel. Chaque sous-système se
				voit affecter des moyens qui
				concourent à la réalisation de l'objectif
				général de l'entreprise.
		objectifs stratégiques		Strategische doelstellingen worden
		objectilo strategiques		door de volledige organisatie (vb. FOD)
				nagestreefd op de lange termijn.

